

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Pravá láska – znamení pravého učednictví

Starší Michael B. Strong
sedmdesátník

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emulation of the Savior’s character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught,

Skutečným cílem učednictví je stát se doslova takovými, jako je Ježíš Kristus.

President Russell M. Nelson nás nedávno vyzval, abychom své „učednictví [učinili svou] nejvyšší prioritou“. Tato mocná výzva mě podnítila k tomu, abych hluboce přemítal o svém osobním učednictví ve vztahu k Ježíši Kristu.

Učednictví je záměrné

Učedník je následovníkem neboli studentem někoho druhého. Učedníci jsou „učni“, kteří zasvěcují svůj život tomu, aby se stali takovými, jako je jejich učitel. Být učedníkem Ježíše Krista tedy znamená více než jen věřit Jeho učení a nauce. Dokonce to znamená více než jen uznat Jeho božskost a přijmout Ho jako svého Spasitele a Vykupitele, jakkoli životně důležité to je.

President Dallin H. Oaks vysvětlil: „Následování Krista není nějaká nahodilá nebo příležitostná činnost. Je to trvalý závazek a způsob života, který nás má vést vždy a všude.“ Učednictví je vědomá cesta, po níž se vydáváme, abychom byli proměněni prostřednictvím Pánovy smírné oběti a Jeho uschopňující moci. Skutečným cílem učednictví je stát se doslova takovými, jako je Ježíš Kristus – a to až do té míry, že přijmeme „obraz jeho do své tváře“.

Abychom byli Pánovými učedníky, musíme se každý den záměrně řídit Jeho příkladem v myšlenkách a skutcích – například Jeho poslušností, pokorou a trpělivostí. Když tyto vlastnosti postupně učiníme součástí své identity, staneme se podílníky Jeho božské podstaty. Napodobování Spasitelova charakteru je podstatou toho, jak Ho uctíváme. Jak učil president Nelson: „Náš obdiv

“Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus.”

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, “[we] are nothing.” Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without “charity, [we] can do nothing.”

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

“A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

“By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.”

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that “charity, like faith, leads to action.” Indeed, charity may be described as “love in action.” This description provides great insight into the summary statement of the Savior’s life—He “went about doing good.”

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with com-

k Ježíšovi lze nejlépe vyjádřit tím, že Jej budeme napodobovat.“

Znamení pravého učednictví

Ze všech mnoha božských vlastností Ježíše Krista, které máme napodobovat, jedna vyniká a zahrnuje všechny ostatní. Touto vlastností je Jeho čistá láska neboli pravá láska. Prorok Mormon i apoštol Pavel nám připomínají, že bez pravé lásky nejsme ničím. Neboli, jak bylo zjeveno Proroku Josephu Smithovi, bez pravé lásky nemůžeme „učinit nic“.

Sám Spasitel označil lásku za znamení neboli symbol, podle něhož budou poznáni Jeho praví učedníci, když prohlásil:

„Příkázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.

Po tomto poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Pravá láska je obsáhlý pojem, který může být obtížné definovat, ale snadno jej pochopí každý, kdo ji pocítí. Příručka Každé evangelium méučí tomu, že „pravá láska, stejně jako víra, vede k činům“. Pravou lásku lze vskutku popsat jako „lásku vyjádřenou skutky“. Tento popis nám umožňuje hlouběji porozumět slovům, která shrnují Spasitelův život: „Chodil, dobře čině.“

Jako následovníci Ježíše Krista máme usilovat o napodobování toho, jak náš Mistr projevoval čistou lásku, kterou choval k druhým. Ačkoli Spasitel projevuje pravou lásku mnoha způsoby, rád bych upozornil na tři konkrétní způsoby projevování pravé lásky, které lze u Jeho pravých učedníků snadno rozpoznat.

Pravá láska projevuje soucit

Zprv – Spasitel projevoval pravou lásku tím, že byl soucitný. Jak je zaznamenáno v Knize Mormonově, Pán během svého působení mezi Nefity vyzval lid, aby se vrátil domů a přemítal o tom, čemu byl učen, a aby se připravil na Jeho návrat následujícího dne. V záznamu se dále uvádí:

„Spatřil, že pláče a upřeně na něho hledí, jako by ho chtěli prositi, aby s nimi zůstal ještě chvíli.

A on jim pravil: Vizte, nitro mé je naplněno soucitem vůči vám.“

Soucít je ta část pravé lásky, která usiluje o zmírňování utrpení. Pán, naplněn soucitem,

passion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was "moved with compassion."

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, "One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people."

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to

uzdravil nemocné a sužované mezi lidem. Poté požehnal jejich dětem, zatímco z nebe sestoupili andělé a obklopili je. Tyto starostlivé, láskyplné skutky a mnohé další vykonal proto, že byl pohnut soucitem.

Když jsem jako mladý misionář sloužil v Jižní Americe, i mně pomohl soucit jednoho drahého přítele. Když jsem jednou večer jel se společníkem autem k domu presidenta misie, náhle nám do cesty vjel mladý muž na kole. Stalo se to tak rychle, že jsem kolizi nemohl zabránit. Tento mladý muž naneštěstí při nárazu zahynul. Byl jsem zdrčen ztrátou jeho života. Vyděšený a v šoku z uvědomění si strašlivé reality toho, co se právě přihodilo, jsem byl převezzen a vsazen do vězení. Nikdy jsem se necítil víc vystrašený a osamělý. Naplňovalo mě zoufalství a obava, že skončím ve vězení na zbytek svého života.

Jeden z misionářů, starší Brian Kochevar, se o nehodě dozvěděl a byl pohnut soucitem. Přišel do vězení a prosil dozorce, aby se mnou směl zůstat v cele, abych nebyl sám. Jako zázrakem souhlasili. Dodnes pociťuji nesmírnou vděčnost za skutek křesťanské lásky tohoto učedníka, který mě zklidnil, ukonejšil a utěšil během nejtěžšího okamžiku mého života. Jeho vlídný soucit byl výmluvným znamením jeho učednictví. Jak podotkl president Nelson: „Jedním z nejjednodušších způsobů, jak rozpoznat pravého následovníka Ježíše Krista, je podle toho, jak soucitně se dotýčný chová k druhým.“

Pravá láska naplňuje nevyřčené potřeby

Dalším příkladem toho, jak Spasitel projevuje svou lásku, je to, že si všímá nevyřčených potřeb druhých a slouží jim. Muže, který byl 38 let chromý a neměl nikoho, kdo by mu pomohl, Pán uzdravil a povzbudil, aby žil spravedlivě. Ženě přistižené při cizoložství nabídl naději a útěchu namísto odsouzení. Ochrnutému muži, který byl spuštěn ze střechy, Pán nabídl odpuštění hříchů, a ne jen uzdravení těla.

Když jsem byl povolán sloužit jako biskup, shromáždění svátosti byla kvůli našim šesti malým dětem pro mou ženu Cristin, která je

manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple. However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped

musela zvládnout sama, zatímco já jsem seděl na stupínku, velmi náročná. Jak si asi dokážete představit, naše děti byly často nepříteli uctivé. Když si Cristininy situace všimli dva členové našeho sboru, John a Debbie Benichovi, začali s ní každou neděli sedávat a pomáhat jí. Jejich laskavost trvala celá léta a oni se pro naši rodinu stali náhradními prarodiči. Podobně jako Pán si i tito učedníci povšimli nevyřčené potřeby a jednali s láskou – což bylo význačným znamením jejich učenictví.

Pravá láska pomáhá druhým kráčet po cestě smlouvy

A konečně, Spasitelova dokonalá láska se zaměřuje na to, aby umožnila všem Božím dětem naplnit náš božský potenciál, abychom se mohli podílet „na jeho spasení a moci jeho vykoupení“. Když se staneme více takovými, jako je náš Mistr, naše touha pomáhat bratrům a sestrám na cestě smlouvy se přirozeně prohloubí.

Můžeme například pozvat ty, kteří se cítí uraženi či zapomenuti, a sprátně se s nimi, pomáhat těm, kteří jsou v naší kongregaci noví, aby se cítili vítání, nebo pozvat přátele, aby s námi uctívali Boha na shromáždění svátosti – třeba o těchto Velikonocích. Existuje bezpočet způsobů, jak druhé povzbuzovat a pomáhat jim v pokroku, pokud záměrně a s modlitbou usilujeme o nebeskou pomoc, abychom měli oči k vidění a bychom v srdci pocítili, jak je vidí Ježíš Kristus a co k nim pocituje.

Pomoc druhým na jejich cestě smlouvy může mít podobu neobvyklého skutku služby. Například během svého nedávného pověření na Filipínách jsem se dozvěděl o rodině Agamatových. Její členové se dali pokřtít v roce 2023 a poté si nedočkavě stanovili datum, kdy budou jako rodina zpečetěni v nedalekém chrámu Urdaneta na Filipínách. Avšak těsně před jejich návštěvou chrámu oblast zasáhlo několik tajfunů. Bratr Agamata, který pěstuje rýži, nebyl během prudkých bouří schopen rostliny zasadit. Když bouře konečně pominuly, potřeboval rýži zasadit rychle, zatímco byla půda nasáklá vodou, což jsou pro sázení ideální podmínky. Zdálo se, že cestu do chrámu budou muset naneštěstí odložit.

Dva učedníci, starší a sestra Cauilanovi, se spolu se třemi mladými misionáři zaměřenými na službu doslechli o těžkostech rodiny Agamatových a nabídli jim pomoc, přestože neměli se zemědělstvím žádné zkušenosti. Pracovali pod

plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson’s invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glorious Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In the name of Jesus Christ, amen.

žhnoucím sluncem a pomáhali sázet sazenice, díky čemuž mohli Agamatovi svou práci dokončit a zúčastnit se chrámového pečetění podle plánu. Starší Cauilan poznamenal: „Tváře [Agamatových] zářily, když jsme je viděli v domě Páně oblečené v bílém. Radosti, kterou jsme pociťovali, když jsme sloužili jednotlivci, se nic nevyrovná!“

Agamatovi se nyní těší z bohatých požehnání plynoucích z toho, že byli zpečetěni jako věčná rodina, protože několik dalších učedníků, kteří byli naplněni pravou láskou – znamením jejich učednictví – se rozhodlo pomoci svým bratrům a sestrám kráčet vpřed po jejich cestě smlouvy.

Bratři a sestry, být učedníky Ježíše Krista je jediný způsob, jak získat trvalé štěstí. Je to cesta plná záměrných a cílevědomých skutků lásky k druhým. Ačkoli cesta učednictví může být obtížná a náročná, a i když občas můžeme zápolit a neuspět, můžeme čerpat útěchu z toho, že Bůh na nás pamatuje a touží nám pomoci pokaždé, když se snažíme něčeho dosáhnout. Izaiáš nám připomíná, že Bůh nás uchopí za ruku a řekne: „Neboj se, já tobě pomáhati budu.“

S tímto ujištěním od našeho Otce v nebi na paměti se upřímně modlím o to, abychom se řídili výzvou presidenta Nelsona a učinili své učednictví prioritou. Kéž se modlíme „k Otci z celé síly srdce“, abychom mohli být „naplněni touto láskou, kterou uděluje všem, kteří jsou pravými následovníky Syna jeho, Ježíše Krista; ... abychom, až se zjeví, byli jako on“, neboť budeme nositeli znamení pravého učednictví, kterým je „pravá láska[,] čistá láska Kristova“.

Svědčím, že Ježíš Kristus je náš žijící velkolepý Spasitel, Vykupitel, Příklad a Přítel. Ve jménu Ježíše Krista, amen.